

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 14 czerwca 2013 r.

DOLiS/DEC-640/13

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) art. 12 pkt 2, art. 22 i art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. nr 101 poz. 926 z póź. zm), w zw. z art. 5 ustawy z dnia 29 października 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2010 r. nr 229 poz. 1497), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pana J. M. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją z dnia 30 grudnia 2010 r. (DOLiS/DEC-1411/10/51679, 51681), mocą której Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych odmówił uwzględnienia wniosku Pana J. M. o nakazanie Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, udostępnienia mu danych osobowych w zakresie imienia, nazwiska, adresu i numeru telefonu użytkownika działki rolnej nr [...] położonej w miejscowości R., gm. M., powiat p., województwo l. oraz udostępnienia daty złożenia przez ww. wniosku o przyznanie płatności z tytułu użytkowania ww. działki, rodzaju i powierzchni upraw oraz kwoty płatności należnej użytkownikowi w bieżącym roku,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek Pana J. M., zwanego dalej także *Skarżącym*, o nakazanie Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, z siedzibą w Warszawie przy ul. Poleczki 33, zwanej dalej ARiMR, udostępnienia mu danych osobowych w zakresie imienia, nazwiska, adresu i numeru telefonu użytkownika działki rolnej nr [...] położonej w miejscowości R., gm. M., powiat p., województwo l., której jest współwłaścicielem, oraz udostępnienia mu daty złożenia wniosku o przyznanie płatności z tytułu użytkowania ww. działki, rodzaju i powierzchni upraw oraz kwoty płatności należnej użytkownikowi w bieżącym roku. W uzasadnieniu ww. wniosku Skarżący podniósł, iż cyt.: „dane osobowe bezumownego użytkownika działki gruntu wyżej wymienionej są mi potrzebne do

wystąpienia na drogę procesu sądowego o wydanie zakazu użytkowania przez tego użytkownika i pobierania dopłat z ARiMR”.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (zwany dalej *Generalnym Inspektorem*) ustalił następujący stan faktyczny.

1. Pan J. M. twierdząc, iż jest współwłaścicielem działki rolnej nr [...] położonej w miejscowości R., gm. M., powiat p., województwo l. pismem z dnia [...] września 2010 r. zwrócił się do Biura Powiatowego ARiMR w P. „o udostępnienie i przesłanie mi [Skarżącemu] danych osobowych t.j. imię i nazwisko, adres i numer telefonu aktualnego użytkownika tej działki [działki rolnej nr [...] położonej w miejscowości R.], który złożył w Agencji wniosek o przyznanie płatności na rok 2010, oraz zawartych we wniosku danych o rodzaju i powierzchni upraw na tej działce, oraz kwoty płatności należnej użytkownikowi w bieżącym roku”. W uzasadnieniu ww. wniosku Skarżący podniósł, iż cyt.: „powyższe dane są mi [Skarżącemu] potrzebne do ustalenia aktualnego użytkownika gruntu, przeprowadzenia z nim negocjacji i uregulowania kwestii prawnych związanych z dalszym użytkowaniem gruntu”.
2. W odpowiedzi na przedmiotowe pismo L. Oddział Regionalny ARiMR, powołując się na art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. nr 101 poz 926 ze zm.), zwanej dalej także *ustawą*, pismem z dnia 22 września 2010 r. (znak: OR03-2530-0056/StB-PS/2010) odmówił udostępnienia Skarżącemu żądanych przez niego w treści wniosku informacji, wskazując, iż Skarżący nie uzasadnił w sposób wiarygodny potrzeby posiadania przedmiotowych danych, a ich udostępnienie naruszy prawa i wolności osoby, której dane dotyczą.
3. ARiMR w wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem wskazała, że wniosek Skarżącego nie może być uznany za uzasadniony w świetle art. 29 ustawy, gdyż wnioskodawca nie uzasadnił w sposób wiarygodny potrzeby posiadania tych danych, a udostępnienie danych w żądanym zakresie, w ocenie ARiMR, naruszyłoby prawa i wolności osoby, której dane dotyczą. ARiMR uzasadniając swoje stanowisko podkreśliła, iż cyt.: „(...) powołanie się przez Wnioskodawcę na prawo własności, nawet gdyby było one ostatecznie potwierdzone, samoistnie nie ma wpływu na rozstrzygnięcie w tej sprawie”, a „z prawa do własności nieruchomości i prawa do ochrony tej własności Wnioskodawca wywodzi zbyt duże uprawnienia wobec innych osób, nie uwzględniając ich praw. Żąda on informacji o dochodach beneficjenta, a więc też o jego statusie ekonomicznym. Informacje te nie są publicznie dostępne. Przeciwnie, są objęte poufnością jak każde dochody osoby fizycznej”. Nadto ARiMR podkreśliła, iż Skarżący w skardze skierowanej do Generalnego Inspektora rozszerzył zakres swojego żądania o udostępnienie mu informacji o dacie złożenia do ARiMR przez użytkownika działki rolnej nr [...] położonej w miejscowości R. wniosku o przyznanie płatności oraz w inny sposób uzasadnił potrzebę posiadania żądanych danych.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną z dnia 30 grudnia 2010 r. (DOLiS/DEC-1411/10/51679, 51681), mocą której odmówił uwzględnienia wniosku Skarżącego o nakazanie ARiMR udostępnienia mu danych osobowych w zakresie imienia, nazwiska, adresu i numeru telefonu użytkownika działki rolnej nr [...] położonej w miejscowości R., gm. M., powiat p., województwo l. oraz udostępnienia daty złożenia przez ww.

wniosku o przyznanie płatności z tytułu użytkowania ww. działki, rodzaju i powierzchni upraw oraz kwoty płatności należnej użytkownikowi w bieżącym roku.

Wnioskiem z dnia [...] stycznia 2011 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy (złożonym w ustawowym terminie) rozstrzygniętej decyzją z dnia 30 grudnia 2010 r. znak DOLiS/DEC – 1411/10/51679, 51681 Skarżący przedstawił swoje zastrzeżenia w stosunku do rozstrzygnięcia podjętego w sprawie przez Generalnego Inspektora, wskazując, iż w jego ocenie, wniosek o udostępnienie danych osobowych został przez niego przedstawiony administratorowi danych w sposób wiarygodny, a odmawiające mu wiarygodności stanowiska ARiMR i Generalnego Inspektora są „kuriozalne i zdumiewające”, gdyż uniemożliwiają właścicielowi realizację jego prawa własności, a tym samym służą osobie nielegalnie z niego korzystającej. Nadto Skarżący wskazał, iż organ wydając zaskarżoną decyzję dokonał błędnej interpretacji art. 29 ust. 2 ustawy, co stało się pretekstem do zakwestionowania jego prawa do ochrony swojej własności. Skarżący wskazał również, iż niezasadne jest czynienie mu zarzutu, że w treści wniosku do ARiMR wskazał jedynie, iż żądane przez niego dane są mu niezbędne do „uregulowania kwestii prawnych związanych z dalszym użytkowaniem gruntu”, a dopiero we wniosku skierowanym do organu do spraw ochrony danych osobowych doprecyzował, iż stwierdzenie to oznacza zarówno chęć uregulowania tych kwestii w drodze umowy, jak również w drodze procesu sądowego. Jak wskazał, w jego ocenie w użytym przez niego stwierdzeniu, iż dane są mu niezbędne do uregulowania kwestii prawnych mieściły się obydwie ww. czynności. Nadto Skarżący podkreślił, iż cyt.: „podobny charakter ma również zarzut że nastąpiło rozszerzenie wniosku o żądanie udostępnienia danych założenia do ARiMR przez tzw. beneficjenta wniosku o płatności z tytułu bezumownego użytkownika gruntu”. Skarżący podkreślił również, iż uważa za niewłaściwe sugerowanie mu w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji dochodzenie swoich praw w postępowaniu cywilnym za pośrednictwem sądu powszechnego, gdyż w jego ocenie, cyt.: „moje [Skarżącego] indywidualne wystąpienie jako współwłaściciela działki gruntu o udostępnienie danych osobowych bezumownego użytkownika gruntu nie jest czynnością przekraczającą zwykłe zarządzanie, która wymagałaby wspólnego wystąpienia wszystkich współwłaścicieli”. Argumentacja Skarżącego zostanie przytoczona szerzej w dalszej części uzasadnienia niniejszej decyzji.

Na wydaną przez Generalnego Inspektora decyzję z dnia 9 lutego 2011 r. znak: DOLiS/DEC– 84/11/5415, 5416 utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję z dnia 30 grudnia 2010 r. znak: DOLiS/DEC-1441/10/51679, 51681 wpłynęła skarga z dnia [...] marca 2011 r. złożona w terminie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. Wojewódzki Sąd Administracyjny wydał w dniu [...] września 2011 r. wyrok ([...]) w którym uchylił zaskarżoną decyzję, określił, że zaskarżona decyzja nie podlega wykonaniu w całości, jak również zasądził od Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych na rzecz skarżącego J. M. kwotę 200 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu wyroku wskazał, iż skarga zasługuje na uwzględnienie lecz z innych przyczyn niż podniesiono w skardze. Naruszenie, którego dopuścił się Generalny Inspektor Danych Osobowych, polegało na wydaniu zaskarżonej decyzji przez tę samą osobę, która brała udział w wydaniu decyzji, od której złożono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych złożył skargę kasacyjną z dnia [...] października 2011 r. do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który wyrokiem ([...]) z

dnia [...] stycznia 2013 r. oddalił skargę kasacyjną oraz wnioski skarżącego J. M. o zasądzenie kosztów postępowania podtrzymując argumentację Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

W związku z uchyleniem decyzji z dnia 9 lutego 2011 r. DOLiS/DEC-84/11/5415, 5416 Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych dokonał ponownej analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie powiększonego o wnioski Skarżącego z dnia [...] kwietnia 2013 r., a także przytoczone powyżej orzeczenia Sądów Administracyjnych i stwierdził, co następuje.

Generalny Inspektor podtrzymuje stanowisko, iż żądanie Skarżącego nie może zostać uwzględnione, gdyż skierowany przez niego do ARiMR wniosek nie wypełnia dyspozycji art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą, zgodnie z którym dane osobowe, z wyłączeniem danych, o których mowa w art. 27 ust. 1, mogą być także udostępnione w celach innych niż włączenie do zbioru, innym osobom i podmiotom niż wymienione w ust. 1, jeżeli w sposób wiarygodny uzasadnią potrzebę posiadania tych danych, a ich udostępnienie nie naruszy praw i wolności osób, których dane dotyczą. Przepis ten, pomimo uchylenia przez art. 1 pkt 7 ustawy z dnia 29 października 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie danych osobowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 229, poz. 1497), ma zastosowanie do oceny stanu faktycznego niniejszej sprawy ze względu na treść art. 5 powyższej ustawy, który stanowi, iż „do postępowań wszczętych i niezakończonych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 1, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.”

W doktrynie ugruntowany jest pogląd, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych jest organem upoważnionym do oceny rozstrzygnięć podejmowanych przez administratorów danych osobowych na podstawie art. 29 ustawy. Wskazuje się bowiem, że „(...) jeżeli ubiegający się o udostępnienie danych nie zgadza się z odmowną decyzją administratora danych, może wystąpić do Generalnego Inspektora (...) [zaś] w przypadku stwierdzenia, że doszło do naruszenia tych przepisów [o ochronie danych osobowych] Generalny Inspektor nakaze administratorowi, w drodze decyzji administracyjnej, przywrócić stanu zgodnego z prawem, w tym przypadku nakaze udostępnienie danych osobowych” (J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz, *Ochrona danych osobowych, Komentarz*, Wydanie III, Zakamycze 2004, s. 606). Ponadto „wniosek o udostępnienie danych osobowych może złożyć dowolny podmiot (osoba fizyczna, dowolna jednostka organizacyjna, zarówno publiczna, jak i prywatna). Złożenie takiego wniosku nie zobowiązuje administratora do udostępnienia danych osobowych, ponieważ musi on ocenić, czy zostały spełnione pozostałe przesłanki udostępnienia danych osobowych. Jednakże jego ocena jest kontrolowana w postępowaniu przed Generalnym Inspektorem, który może nakazać w drodze decyzji administracyjnej udostępnienie danych” (A. Drozd, *Ustawa o ochronie danych osobowych, Komentarz, Wzory pism i przepisy*, Wydawnictwo Prawnicze Lexis Nexis, Warszawa 2004, s. 185). Również dotychczasowe orzecznictwo Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie nie pozostawia w tym zakresie wątpliwości i potwierdza, że decyzja administracyjna o odmowie udostępnienia danych podlega weryfikacji organu ochrony danych osobowych. W wyroku z dnia 31 maja 2006 r. sygn. akt II SA/Wa WSA w Warszawie wskazał, że organ ochrony danych osobowych „(...) powinien (...) przeanalizować, czy zachodzą przesłanki z art. 29 ust. 2 i 3 ustawy (...)”.

W przypadku bezzasadnej odmowy udostępnienia danych osobowych, stosownie do wniosku z art. 29 ust. 2 ustawy, Generalny Inspektor ma prawo – zgodnie z art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy – w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych nakazać udostępnienie danych osobowych.

W świetle powyższego, po raz wtóry, wskazać należy, iż przedmiotem niniejszego postępowania jest ocena odmownej decyzji administratora danych na wniosek Pana J. M. z dnia [...] września 2010 r. dotyczący żądania udostępnienia mu przez ARiMR danych osobowych w zakresie imienia i nazwiska, adresu i numeru telefonu aktualnego użytkownika działki rolnej nr [...] położonej w miejscowości R., której jest współwłaścicielem, oraz informacji zawartych w złożonym przez ww. osobę w ARiMR wniosku o przyznanie płatności na rok 2010 o rodzaju i powierzchni upraw na tej działce, oraz kwoty płatności należnej użytkownikowi w bieżącym roku. Podkreślić zatem należy, iż żądanie Skarżącego określone w treści pisma skierowanego do Generalnego Inspektora w zakresie wniosku o nakazanie udostępnienia mu przez ARiMR informacji o dacie złożenia do ARiMR przez użytkownika działki rolnej nr [...] położonej w miejscowości R. wniosku o przyznanie płatności, nie może być przedmiotem oceny Generalnego Inspektora w niniejszym postępowaniu (wniosek z dnia [...] września 2010 r. skierowany do administratora danych nie zawierał żądania udostępnienia tej informacji). Rozpatrzenie przedmiotowego wniosku o udostępnienie danych osobowych przez Generalnego Inspektora musi być poprzedzone złożeniem go do administratora żądanych danych, czyli ARiMR. Jak wynika bowiem z powołanych powyżej argumentów, przedmiotem oceny Generalnego Inspektora będzie negatywna odpowiedź administratora danych na wniosek Skarżącego bądź też jej brak.

Ustawa o ochronie danych osobowych określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust 1). W świetle przepisów ARiMR jest administratorem danych osobowych osoby użytkującej działkę rolną stanowiącą współwłasność Skarżącego, bowiem decyduje o celach i środkach przetwarzania tych danych osobowych, które przetwarza z tytułu pobierania przez tą osobę z ARiMR dopłat do użytkowanych gruntów (art. 7 pkt 4 ustawy).

Mając na uwadze okoliczność, iż w niniejszej sprawie Skarżący wystąpił o udostępnienie danych osobowych w celu innym niż włączenie ich do zbioru, wskazać należy na art. 29 ustawy, który stanowi, iż w przypadku udostępniania danych osobowych w celach innych niż włączenie do zbioru, administrator danych udostępnia posiadane w zbiorze dane osobom lub podmiotom uprawnionym do ich otrzymania na mocy przepisów prawa (ust. 1). Dane osobowe, z wyłączeniem danych, o których mowa w art. 27 ust. 1, mogą być także udostępnione w celach innych niż włączenie do zbioru, innym osobom i podmiotom niż wymienione w ust. 1, jeżeli w sposób wiarygodny uzasadnią potrzebę posiadania tych danych, a ich udostępnienie nie naruszy praw i wolności osób, których dane dotyczą (ust. 2). Dane osobowe udostępnia się na pisemny, umotywowany wniosek, chyba że przepis innej ustawy stanowi inaczej. Wniosek powinien zawierać informacje umożliwiające wyszukanie w zbiorze żądanych danych osobowych oraz wskazywać ich zakres i przeznaczenie (ust. 3). Udostępnione dane osobowe można wykorzystać wyłącznie zgodnie z przeznaczeniem, dla którego zostały udostępnione (ust. 4).

Po pierwsze istotnym jest wskazanie, że powyższy przepis przewiduje udostępnienie danych w przypadku kumulatywnego spełnienia dwóch sformułowanych w nim przesłanek tj. wniosek o udostępnienie danych musi być wiarygodny i uzasadniony, a udostępnienie danych nie może naruszyć praw i wolności osób, których dane dotyczą. Generalny Inspektor podtrzymuje ocenę, że skierowane do ARiMR, jako administratora danych żądanie udostępnienia danych osobowych, nie zostało przez Skarżącego uwiarygodnione należycie. Wskazać bowiem należy, że samo podanie, iż cyt.: „powyższe dane są mi [Skarżącemu] potrzebne do ustalenia aktualnego użytkownika gruntu, przeprowadzenia z nim negocjacji i uregulowania kwestii prawnych związanych z dalszym użytkowaniem gruntu” oraz powołanie się na przysługujące Skarżącemu prawo własności, w żaden sposób samo w sobie nie może przesądzać o uzasadnionej potrzebie pozyskania przedmiotowych informacji. Podkreślić nadto należy, iż wskazanie, że żądane dane są niezbędne do podjęcia negocjacji z użytkownikiem gruntu i uregulowania kwestii prawnych związanych z jego użytkowaniem, nie uwiarygodnia w sposób należyty potrzeby pozyskania tych danych. Nie sposób zgodzić się również z twierdzeniem Skarżącego, iż dla administratora danych oczywistym powinno być, iż wskazanie przez niego w treści wniosku, że żądane przez niego dane są mu niezbędne do „uregulowania kwestii prawnych związanych z dalszym użytkowaniem gruntu”, oznaczało zarówno chęć uregulowania tych kwestii w drodze umowy, jak również w drodze procesu sądowego. Powyższe, zajęte przez Generalnego Inspektora w zaskarżonej decyzji stanowisko znajduje uzasadnienie w orzecznictwie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, który w wyroku z dnia 15 listopada 2010 r. (sygn. akt II SA/Wa 1361/10) w analogicznej sytuacji stwierdził, iż „Aby więc możliwym było udostępnienie danych na podstawie powyższej normy prawnej [art. 29 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych], muszą zostać spełnione łącznie dwie przesłanki:

- wnioskodawca winien w sposób wiarygodny uzasadnić potrzebę posiadania danych,
- udostępnienie danych nie naruszy praw i wolności osób, których dotyczą.

Co się tyczy pierwszej z powyższych przesłanek, to jej wykładni należy dokonywać w połączeniu z drugą przesłanką. Oznacza to zaś tyle, iż wiarygodne uzasadnienie potrzeby posiadania danych chronionych powinno być na tyle szczegółowe, aby umożliwiło organowi ocenę tego, czy skutek udostępnienia danych nie zostaną naruszone prawa i wolności konkretnych osób. Za niewystarczające uznać więc należy ogólnikowe uzasadnienia odnoszące się wyłącznie do celów, jakie strona chce osiągnąć. W oparciu o takie uzasadnienie organ pozbawiony zostałby możliwości oceny drugiej z ww. przesłanek. Jako zasadna jawi się więc potrzeba zawarcia w uzasadnieniu wniosku przynajmniej przykładowego katalogu czynności, jakie strona zamierza przedsięwziąć wykorzystując otrzymane dane. Tylko bowiem takie uzasadnienie umożliwi organowi skuteczną ocenę wpływu ujawnionych danych na prawa i wolności osób, których dane te dotyczą.”

W związku z powyższym Generalny Inspektor stoi na stanowisku iż, Skarżący nie uczynił zadość obowiązkowi przewidzianemu w omawianym przepisie. Nie uzasadnił w sposób wiarygodny potrzeby posiadania takich danych. Sformułowanie zawarte we wniosku, iż "powyższe dane są mi potrzebne do ustalenia aktualnego użytkownika gruntu, przeprowadzenia z nim negocjacji i uregulowania kwestii prawnych związanych z dalszym użytkowaniem gruntu", uznać należy za zbyt ogólnikowe i zawierające zbyt dużo dowolności w interpretacji.

Za nieuzasadniony należy uznać także zarzut Pana J. M. dotyczący niewłaściwego, w jego ocenie, zasugerowania mu przez organ w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji możliwości dochodzenie swoich danych w postępowaniu cywilnym za pośrednictwem sądu powszechnego. Ustosunkowując się do powyższego, przede wszystkim podkreślić należy, iż Generalny Inspektor nie wskazał Skarżącemu drogi sądowej jako drogi do pozyskania żądanych przez niego danych osobowych osoby użytkującej działkę stanowiącą jego współwłasność, ale jako możliwość przysługującej mu obrony praw współwłaściciela nieruchomości gwarantowanej przepisami ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.). Podkreślić należy, iż wobec wskazania przez Skarżącego, że żądane dane osobowe są mu niezbędne do podjęcia w sposób skuteczny działań mających na celu uregulowanie kwestii prawnych związanych z dalszym użytkowaniem gruntu, w ocenie organu, jedyną drogą prawną mogącą doprowadzić do podpisania przez aktualnego użytkownika tej działki odpowiedniej umowy na jej dzierżawę ze wszystkimi jej współwłaścicielami, jest wytoczenie stosownego powództwa przeciwko innym współwłaścicielom nieruchomości. Stosunki między współwłaścicielami regulują zaś przepisy Kodeksu cywilnego (art. 195-221) wskazując również jakie roszczenia mogą zgłaszać pomiędzy sobą. Podkreślić zatem należy, iż jednym z przepisów Kodeksu cywilnego chroniącym prawo współwłaścicieli, a jednocześnie określającym ich prawa i obowiązki względem siebie, jest art. 207, stosownie do treści którego pożytki i inne przychody z rzeczy wspólnej przypadają współwłaścicielom w stosunku do wielkości udziałów; w takim samym stosunku współwłaściciele ponoszą wydatki i ciężary związane z rzeczą wspólną.

Podkreślić również należy, iż w kwestii udostępniania danych osobowych rolników pobierających dopłaty rolne w zakresie ich imion, nazwisk oraz kwot dopłat wypowiedział się Europejski Trybunał Sprawiedliwości, który w wyroku z dnia 9 listopada 2010 r. (sygn. C 92/09) stwierdził, iż powyższe łamie prawo do ich prywatności oraz ochrony danych osobowych.

Tytułem uzupełnienia nadmienić należy, że żądanie zawarte we wniosku Skarżącego z dnia [...]04.2013 r. o cyt.: „(...)konieczność ponownego sformułowania wniosku, o udostępnienie danych także za lata 2010, 2011, 2012 i 2013 odnośnie dopłat rolnych wypłaconych w tym czasie przez ARiMR na rzecz użytkownika lub użytkowników w/w działki, oraz danych o rodzaju wypraw na tej działce” nie może być uwzględniony w niniejszej sprawie. Na tym etapie przedmiotowego postępowania (tj. po rozstrzygnięciu sprawy decyzją administracyjną) rozszerzenie jego zakresu przedmiotowego jest niedopuszczalne. Respektując zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, na skutek wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zobligowany jest do ponownego rozpatrzenia tej samej (zarówno w aspekcie podmiotowym, jak i przedmiotowym) sprawy, która była przedmiotem jego rozpoznania w ramach postępowania w pierwszej instancji. W związku z tym organ nie ma możliwości na tym etapie wydania decyzji obejmującej w postaci rozszerzonej o żądanie zawarte w ww. wniosku. Również w literaturze przedmiotu podkreśla się, że cyt.: „(...) zakres rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej decyzją odwoławczą wyznaczony jest zakresem rozstrzygnięcia sprawy decyzją organu I instancji. Organ odwoławczy nie może zmieniać rodzaju sprawy, a zatem w postępowaniu odwoławczym może być rozpoznana i rozstrzygnięta wyłącznie tożsama pod względem podmiotowym i przedmiotowym sprawa (...)” (B. Adamiak, J. Borkowski: Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz., 7 wydanie, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2005, s. 599 i nast.).

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).